

Hlas Huty

Katolícky list farnosti Smolnícka Huta

Ja som hlas volajúceho na púšti:
"Vyrovnajzte cestu Pánovi."
(Jn 1, 23)

Číslo 39 • Ročník 10

Február 2016

Život a smrť Karola Wojtylu

Celý Tvoj, Mária!

Svätý Otec Ján Pavol II. – 264. nástupca svätého Petra, hlava 1,2 miliardy katolíkov na celom svete, pápež rekordér, putujúci pontifikát, biskup Ríma, najvyšší kňaz, nositeľ moci kľúčov, ohlasovateľ evanjelia, modliaci sa mystik, ohnivý kazateľ, kajúcnik, prosiaci o odpustenie, ikona utrpenia, utešiteľ trpiacich, hlásateľ pokoja, milý spoločník, zázrak v historickom čase, najlepší človek, Ján Pavol Veľký.

Prorocstvo

Pred viac ako 150- rokmi, sa v jednej knihe poézie objavilo prorocstvo, ktoré predpovedalo slovanského pápeža:

„Uprostred veľkých búrok Boh rozkolíše veľký zvon. To slovanskému pápežovi už pripravujú trón. Ten nezuteká pred šablami ako hociktorý Talian. Ten s božskou odvahou proti šablám sa stavia.“

Prorokom bol Poliak **Július Slowacki**, básnik a vizionár, ktorý žil mimo svojej vlasti a zomrel ako 40- ročný, v roku 1849.

Karol u Madony

Otvára sa konkláve, na ktorom zvolia nástupcu pápeža Lucianiho. Je tu 111 kardinálov, ktorí smú vstúpiť do Sixtínskej kaplnky. Hlavný ceremoniár Mons. Virgilio Noé ich má porátať. Jeden chýba, ale nech už je dôvod akýkoľvek, musí zatvoriť bránu. Čaká ešte chvíľu, a keď sa už chystá predniesť predpísanú formulu, behom prichádza kardinál Karol Wojtyla.

Krakovský arcibiskup sa oneskoril preto, lebo skôr, ako vstúpil do konkláve, bol sa pomodliť v chráme Madony z Mentorelly na Palestrinských vrchoch.. Ešte niekoľko minút a Karol Wojtyla by sa nebol stal pápežom.

Cesta do Ríma

Malý Karolko dostal na katechizme päťtorku. A to len zato, že ako jediný z triedy nepodvádzal. Spolužiak mu vtedy povedal: **„Nič si z toho nerob, snád sa nechceš stať pápežom.“**

Svätý Otec Ján Pavol II. sa narodil 18. mája 1920 vo Wadoviciach neďaleko Krakova, rodičom Jozefovi a Emílii. Jeho rodisko je vzdialené iba 100 kilometrov od najväčšej národnej svätyně Poliakov – Čenstochovej, zasvätenej Kráľovnej Poľska, Panne Márii.

Ako trinásťročný založil Karol s pomocou svojho profesora Mariánsku družinu. Písal a prednášal básne, spieval. Vynikal vo všetkom – v učení, vo futbale, v lyžovaní.

Mimoriadne číslo časopisu Hlas Huty

Svätý Otec Ján Pavol II., oroduj za nás!

Relikvie Sv. Jána Pavla II. v našej farnosti

Dňa 1. februára 2016 sme privítali v našej farnosti Smolnícka Huta relikviár v ktorom je kvapka krvi Sv. otca Jána Pavla II. svätca, ktorého snád poznal celý svet a s ktorým sa mnohí za jeho života mohli aj osobne stretnúť. Veľká vďaka, že sme aj my v našom chráme mali možnosť privítať a uctiť si druhotnú relikviu tohto veľkého svätca, „*našho milujúceho pápeža*“, ako ho mnohí nazývali. Verím, že jeho prítomnosť nebola náhodná tu na tomto mieste, v čase, kedy Sv. otec František, vyhlásil tento rok za ROK MILOSRDENSTVA. Verím, že aj táto udalosť v našej farnosti prinesie svoju úrodu, svoje požehnanie. Všetci sme mali možnosť pomodliť sa, porozjímať, byť prítomní na svätej omši, dotknúť sa relikvie a dostať požehnanie...

Aktuálne: sv. Otec Ján Pavol II. Veľký sa stáva svätým orodovníkom v Nebi, spolu s pápežom Jánom XXIII.

Po maturite študoval Karol na Filozofickej fakulte Jagellonskej univerzity v Krakove.

V koncentračných táboroch zahynulo počas nacistického režimu 2 700 poľských kňazov a klerikov. V izraelskej televízii odvysielali príbeh Idit Cirer. Židovka z Poľska mala v roku 1945 trinásť rokov. Práve ju oslobodili z koncentráku a nemala kam ísť. Bola zima a ona sedela v snehu: **„Zrazu sa zjavil ako anjel. Dal mi čaj a dva hrubé krajce chleba s maslom. Nevládala som chodiť, a tak ma zobral na chrbát a odniesol do Krakova,“** rozprávala o budúcom pápežovi.

V roku 1958 pápež Pius XII. menuje Karola Wojtylu za krakovského pomocného biskupa. V júni 1967 ho pápež Pavol VI. vymenoval za kardinála. Má 47 rokov a je najmladším kardinálom Cirkvi.

Atentát

13. máj 1981, streda, 17 hodín, 17 minút. Biele auto s otvorenou strechou, v ktorom stojí pápež, prechádza Námestím svätého Petra. Jeden mladík dvíha pravú ruku s pištoľou a strieľa. Wojtyla klesá do náručia svojho sekretára. Šepce po poľsky: „*Matička moja, Matička moja!*“ Ten, čo vystrelil, sa volá Mohammad Ali Agča.

Podľa spisu východonemeckej STASI poverila KGB zorganizovaním atentátu bulharskú tajnú službu.

Pápež prežil ťažké dni po atentáte v úplnej jasnosti ducha, rozjímajúc o Božej vôli, ktorú voči nemu Pán prejavil prostredníctvom utrpenia. Ešte v nemocnici, verejne odpustil svojmu atentátnikovi.

Je 13. máj 1982. Rok po atentáte. Ján Pavol II. prichádza konať dakovnú púť do svätyne Panny Márie Fatimskej. „*Za to, že som si zachránil v ten deň život,*“ hovorí Svätý Otec, „*vďačím Panne Márii Fatimskej.*“ „*Cítil som, ako Božia ruka odchýlila letiacu guľku*“ Medzi draho-kamy v zlatej korune sochy fatimskej Panny Márie vkladá Svätý Otec jednu z guľiek, ktorými bol zasiahnutý. Zapadla presne.

Vo Fatime pred svätyňou prístupuje k oltáru kňaz – tradicionalista a chystá sa napadnúť pápeža bodákom. Kričí: „*Cirkev je v kríze vinou pápeža!*“ Kňaza zrazia na zem a odvádzajú. Kričí: „*Smrť Druhému vatikánskému koncilu! Pápež podporuje medzinárodný komunizmus!*“

V decembri 1982 prichádza pápež Wojtyla do rímskej väznice di Rebibbia, kde sa stretol medzi štyrmi očami s Alim Agčom, odsúdeným talianskym súdom na doživotie. Neskôr to pápež komentoval slovami: „*Rozprával som sa s ním ako s bratom, ktorému som odpustil. O čom sme sa rozprávali, ostane tajomstvom medzi mnou a ním.*“

Dňa 16. októbra 1978 je Karol Wojtyla zvolený v siedmom kole za pápeža. Karol si dáva meno Ján Pavol II. Do svojho erbu si dal veľké M (Mária). Jeho heslom je „*Totus tuus*“, čo v preklade znamená „*Celý tvoj*“. Kardinál Wyszyński vtedy povedal novozvolenému pápežovi: „*Ty musíš privedieť Cirkev do tretieho tisícročia.*“

Pútnik

Iba tri mesiace po svojom zvolení sa Svätý Otec vybral na prvú cestu mimo Talianska. Smer putovania: **Mexiko**. Niekoľko dní predtým sa vyslovil, že sa chce stať putujúcim pápežom. Povedal: „*Chcem zájsť za všetkými ľuďmi, za všetkými, ktorí sa modlia, a tam, kde sa modlia, za bedúnom v stepi, za karmelitánom a cisterciánom v kláštore, za chorými, čo trpia na posteli, predovšetkým za utláčanými a ponížovanými. Chcel by som prekročiť prah všetkých domov.*“

Dňa 3. júna 1979 Karol Wojtyla navštevuje rodné **Poľsko**. Prvý raz sa stalo, že pápež navštívil komunistickú krajinu. Po prvýkrát v histórii vstupuje pápež **do Bieleného domu**. Objavilo sa heslo: „*Wojtyla superstar.*“

Dňa 28. novembra 1979. **Turecko**. Týždenník Milyet (Národ) uverejňuje na prvej strane list Aliho Agču, teroristu: „*Veliteľ križiakov Ján Pavol II.,*“ píše sa v liste, „*prichádza do Turecka vyslaný západnými imperialistami... Ak sa táto návšteva nezruší, je isté, že zabijem pápeža.*“

Rio de Janeiro v Brazílii. Na dlážke jednej chudobnej kaplnky, zasvätenej svätému Františkovi pápež zvolal: „*Mysliac na tých, čo sú bohatí a uzatvárajú sa pred Bohom i pred ľuďmi, Kristus povedal: „Beda vám!“ Kiež by ich táto pravda aspoň trápila!*“

V meste **Marituba** Wojtyla navštívil nemocnicu pre malomocných. „*Je hrozne*

horúco, Svätý Otče,“ povedal mu jeden z malomocných, „*ale naša láska k vám je ešte horúcejšia.*“ Pápež objímal všetkých, ktorí boli schopní objímať.

Spolu s Máriou

Po prvýkrát v histórii, putuje pápež **do jaskyne Panny Márie Lurdskej** v Pyrenejskom pohorí, kde sa zjavovala Bernardete Soubirous.

Na Katolíckom dni rakúskych veriacich Wojtyla povedal, že chce pri nohách kríža vziať na plecía aj bremeno viny Európy a prosí o odpustenia za túto vinu: „*Ak sa na jednej strane môžeme hrdiť naším Pánom Ježišom Kristom a jeho posolstvom, na druhej strane musíme priznať, a prosiť o odpustenie, za mnohé previnenia, ktorých sme sa my, kresťania, dopustili.*“

Dňa 25. marca 1984 prichádza do Vatikánu **socha Panny Márii Fatimskej** na oslavu Jubilea rodiny. Pápež pred ňou koná zasvätenie Cirkvi a sveta Panne Márii. Na verejnosti sa viackrát vyjadril o Panne Márii ako o **Spoluvykupiteľke**. Na generálnej audiencii 8. septembra 1982 povedal: „*Panna Mária, aj keď bola počatá a narodená bez poškvrny hriechu, obdivuhodným spôsobom spolutrpela so svojím Božským Synom, aby sa stala Spoluvykupiteľkou ľudstva.*“

Svätý Otec má vrelý vzťah ku zjaveniam Panny Márie. Chiavarskému biskupovi Cavallerovi povedal, že verí Medžugoriu. Talianskemu kňazovi Giani Sgrevovi povedal: „*Nestarajte sa o Medžugorie, lebo ja myslím na Medžugorie a modlím sa za jeho úspech každý deň.*“ Pre tretie tisícročie nám dal Ján Pavol II. ruženec svetla.

Otec všetkých

Bazilika svätého Martina v Tours sa pri návšteve Svätého Otca naplnila chorými na nosidlách, chromými na vozičkách, chorými na rakovinu a AIDS. Keď prechádza popri troch prostitútkach, jedna sa priblíži rozochvená k pápežovi a pobožká ho na líce. Wojtyla sa usmeje a dá jej požehnanie.

Kalkata. Vstupuje do Domu umierajúcich, ktorý založila matka Tereza. V jednej miestnosti na zemi ležia muži. Wojtyla ich jedného za druhým hladí a objíma. Traja z nich sú malomocní. V druhej miestnosti sú ženy. Do ticha, ktoré tu panuje, sa ozýva výkrik: „*Som sama, som sama! Vráť sa ešte raz!*“ S pohnutím na tvári pápež pritisne ku sebe ženinu tvár. Potom vychádza na námestíčko pred budovu, kde prednesie modlitbu: „*Všemohúci Bože, Otec*

chudobných, uteš chorých ľudí, daj nádej zomierajúcim. Ó, Bože nežnosti a súcitu, požehnaj tých, čo umierajú, všetkých, čo sa o chvíľu stretnú s tebou tvárou v tvár.“

Holandsko. Pápež sa tu stretáva so študentmi na pôde jedného katolíckeho kolégia. Hovorí: „*Evanjelium nám ukazuje Krista náročného, ktorý vyžaduje prirodzenú nerozlučnosť manželstva, ktorý odsudzuje cudzoložstvo, dokonca aj ako žiadosť mysle. V skutočnosti Kristus nepozná zhovievavosť vo veci potratov, pohlavných stykov pred manželstvom, ani v homosexuálnych vzťahoch. Nezabudnite, že povolenosť v mravoch nerobí ľudí šťastnými a nerobí ich šťastnými ani konzumná spoločnosť.*“

Na ceste, ktorá vedie z letiska do **Sarajeva**, po ktorej má ísť pápež, našli pod mostom dvadsať mín. V záujme väčšej bezpečnosti navrhli pápežovi letieť do katedrály helikoptérou. „**Nie**“, odpovedal pápež, „**pôjdem v papamobile.**“

Pápež rekordman

Ján Pavol II. bol vo funkcii na Petrovom stolci 26 rokov, 5 mesiacov a 15 dní. Jeho funkčné obdobie je tretím najdlhším v 2 000 ročnej histórii Rímsko-katolíckej Cirkvi- po apoštolovi Petrovi a Piovi IX, ktorý bol v úrade od roku 1846 do roku 1878, t. j. 31 rokov.

Podnikol **104 zahraničných návštev**. Navštívil 129 krajín a viac ako 600 miest. Na cestách mimo Vatikánu strávil 822 dní, čo predstavuje dva roky a tri mesiace.

Poskytol 1 161 všeobecných audiencií vo Vatikáne, na ktorých sa zúčastnilo takmer 18 miliónov veriacich. Stretol sa

z vyše 1 600 politickými predstaviteľmi. Navštívil viac ako 20 moslimských krajín. Vydal 14 encyklik.

Beatifikoval 1 338 blahorečených a kanonizoval 482 svätých, teda viac, ako jeho predchodcovia za 400 rokov pred ním.

Vo februári 2001 menoval 44 nových kardinálov. Biskupskú vysviacku udelil 321 kňazom. Sviatosť kňazstva udelil 2 123 krát. Pokrstil 1384 detí a dospelých, birmoval 1597 birmovancov Pápež Ján Pavol II. poprosil 12. marca roku 2 000 o odpustenie za omyly a hriechy kresťanov za 2 000 rokov histórie Cirkvi.

Navštívil židovskú synagógu, ktorá stojí takmer oproti Bazilike sv. Petra. Wojtylu uvítal hlavný rabin Elia Toaff, ktorý bol z návštevy takmer v šoku.

Výzvy za život

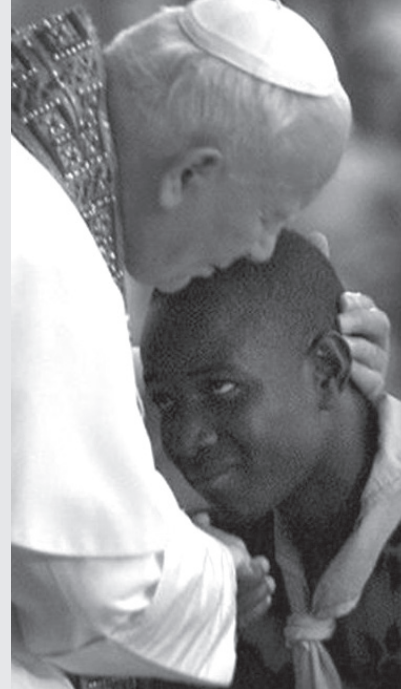
Americký časopis Time venoval titulný list čísla december 1994- január 1995 Jánovi Pavlovi II. Označil ho za „Muža roka 1994“ s takým odôvodnením: „**Myšlienky Jána Pavla II. sa značne odlišujú od myšlienok väčšiny smrteľníkov: sú väčšie.**“ Pápež prijal v Ríme 22. mája 1998 talianskych prívržencov Hnutia za život, ktoré bojuje proti legalizácii potratov. Svätý Otec povedal: „**Za posledných 20 rokov bolo odstránených zo sveta asi tri a pol milióna bábätiok na základe zákona a ďalšie boli zničené potajomky. Každá ľudská bytosť má právo na život od svojho počatia až po svoj zánik.**“

K eutanázii sa Svätý Otec vyjadril: „**Nikto nemôže žiadať takýto vražedný čin pre seba, ani pre niekoho zvereného do jeho zodpovednosti, ani nemôže s tým výslovne, či implikovane súhlasiť. Nijaká autorita to nesmie zákonne nariadiť ani dovoliť.**“ Odsudzoval rozvody.

Škola utrpenia

Utrpenie prijal – objal ho ako znamenie z neba. Neuteká pred utrpením, ani ho neskrýva. Pri svojom návrate z liečby komplikovanej zlomeniny nohy v roku 1994 povedal zo svojho okna na Námestí svätého Petra: „**A skrze Máriu by som chcel vyjadriť svoju vďačnosť za dar utrpenia. Pochopil som, že je to nevyhnutný dar... Pochopil som, že musím Cirkev priviesť do tretieho tisícročia skrze modlitbu a rozličné iniciatívy, no potom som spoznal, že iba to nestačí: Cirkev musí byť vedená skrze utrpenie...**“

Jeho slová: „**Nebojte sa**“, sú výzvou pre celú Cirkev. On nás bezpečne viedol k triumfu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie.

Jeho posledná cesta

Svoju poslednú cestu uskutočnil vo Fatimskú sobotu a v predvečer sviatku Božieho milosrdenstva, dňa 2. apríla 2005. V ten deň odcestoval ku svojmu Otcovi na nebesiach, ako 84-ročný.

Krátko pred svojou smrťou, napísal s obrovskou námahou na posledný listok: „**Ja som radostný, buďte aj Vy!**“

V posledných minútach svojho života, po svätej omši, otočil Sv. Otec svoju tvár ku oknu, pod ktorým sa na Námestí svätého Petra nepretržite za neho modlilo niekoľko desiatitisícov pútnikov. Zomierajúci, sa ešte raz pokúšal pozdvihnúť svoju ruku ku požehnaniu. Ako veriaci dokončili modlitbu ruženca, vyslovil pápež svoje posledné slovo: „**amen!**“

Na jeho pohrebe sa zúčastnilo takmer tri milióny pútnikov.

Pápež bol uložený do jednoduchej rakvy, na ktorej bol iba kríž a písmeno M- pripomínajúce Matku Božiu, ktorú si Svätý Otec celý život tak veľmi uctieval a ku ktorej sa tak často utiekal.

Kardinál Ratzinger pri poslednej rozlúčke s ním lúčil týmito slovami: „**Môžeme si byť istí, že náš milovaný pápež teraz stojí v Božom okne, pozerá sa na nás a žehná nám.**“

Veriaci skandovali počas pohrebu „**Santo subito!**“ (Svätý hneď!)

Prezident Putin sa pohrebu nezúčastnil. Dňa 28. augusta 2004 poslal pápež svojim pravoslávny bratom ikonou Matky Božej z 18. storočia, ktorá roky visela v jeho izbe a ktorú Rusi pokladajú za jeden zo svätých skvostov svojej viery. Pozvania od Alexija II. sa však nikdy nedočkal.

Zázraky

Už teraz sa na Vatikánskom štátnom sekretariáte zbierajú informácie o nevysvetliteľných vyliečeniach, alebo zásahoch na pápežov príhovor.

Pri zemetrasení v roku 1980 zasypali trosky Taliana **Emilia Ceconiho** (16). Tragédiu prežil, no ochrnil. Keď pápež navštívil postihnutú oblasť, Emilia objal. O štyri roky neskôr sa s ním pápež opäť stretol a povedal mu: „**Milosrdný Boh ti pomôže,**“ spomína Emilio. „**O štyri týždne neskôr som si zahral futbal!**“ dodáva.

V roku 1984 navštívil Svätý Otec Puerto Rico. Krátko po pristátí k nemu priviezol lekár na invalidnom vozíku **slepú Luciu T.** (17). Pápež položil svoje ruky na oči dievčaťa. Keď potom dievča prišlo domov, vrátil sa mu zrak!

V roku 1990 navštívil Mexiko. Stretol sa so štvorročným chlapcom **Heronom Babillom Mirelesom**, ktorý bojoval s leukémiou. Lekári nedávali žiadnu nádej na prežitie. Pápež mu požehnal a onedlho po chorobe nebolo ani stopy! „**Medicínsky to nemôžeme vysvetliť,**“ hovoria mexickí lekári.

Prorok

Taliansky kňaz **Don Gobbi** prijal od Panny Márie nasledovné slová o pápežovi **Jánovi Pavlovi II.** :

„**Dnes si sa modlil za nového pápeža, ktorého moje Nepoškvrnené Srdce dosiahlo od Ježiša pre dobro jeho Cirkvi. Je to syn, ktorého zvlášť milujem, pretože sa zasvätil môjmu Srdcu hneď na začiatku svojho kňazstva. Vy ho musíte podporovať modlitbou, svojou láskou a vernosťou.**“ (17. 10. 1978, deň po jeho zvolení).

Ján Pavol II. a Slovensko

Počas svojho pontifikátu Ján Pavol II. navštívil Slovensko trikrát. Prvý raz 21. a 22. apríla 1990 počas svojej ponovembrovej návštevy Československa. V Bratislave veriacim oznámil: „**Milovaní bratia a sestry, drahí Slováci a Slovenky, pápež vie, ako veľmi ho máte radi. Ale aj pápež vás uistuje, že vás má veľmi rád...**“

Druhýkrát bol pápež na Slovensku od 30. júna do 3. júla 1995, keď vyhlásil za svätých troch košických mučeníkov, usmrtených protestantskými ozbrojencami v roku 1619. Vtedy povedal: „**Slo-**

vensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobre si to uvedomte!... Katolíci nesmú ostať na pokraji sociálneho a politického života... Nestačí hlásiť sa za katolíkov. Je treba dať dôkaz tejskutkovej viery, o ktorej hovorí kniha Skutkov apoštolov. Je to viera, ktorá sa najvýraznejšie prejavuje v láske... Slovensko je povolané ponúknuť Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti Panne Márii.“ No asi ešte viac sa do pamäti vryli jeho slová: „**Nebojte sa!**“

Po tretí raz Ján Pavol II. Slovensko navštívil od 11. do 14. septembra 2003, keď tu blahorečil gréckokatolíckeho biskupa **Vasilá Hopka** a reholnú sestru **Zdenku Schelingovú**. Títo mučeníci položili život za vieru a za pravdu. „**Križ sa im stal cestou,**“ odznelo v prejave Jána Pavla II.

„**Pozdravujem tá, milovaný slovenský národ,**“ povedal **Ján Pavol II.** a pripomenul sviatok Sedembolestnej Panny Márie, Patrónku Slovenska. „**Jej zverujem súčasnosť i budúcnosť cirkvi a slovenského národa, aby rastúc pod Kristovým križom v ňom vedeli objaviť a prijať posolstvo lásky a spásy!**“

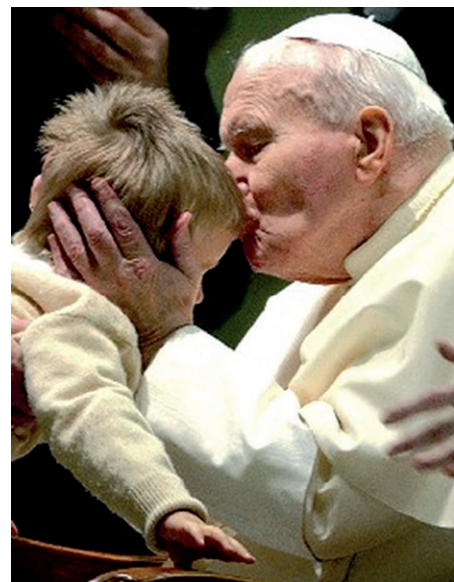
Pápež Ján Pavol II. zomrel po dlhom boji proti Parkinsonovej chorobe a ďalším chorobám v prvú sobotu po Veľkej noci, vo vigíliu slávnosti Božieho Milosrdenstva 2. apríla 2005, o 21:37 miestneho času (19:37 GMT). Jeho posledné slová boli „**Pozwólcie mi ísť do domu Ojca**“ (Nechajte ma ísť do domu Otca).

A teraz je tu medzi nami....spolu s Pátrom Piom, ktorý mu predpovedal, že bude veľkým pápežom, ale aj trpiacim pápežom a aby sa veľmi veľa modlil a dal sa pod ochranu Panny Márie...

Svätý Otec Ján Pavol II., oroduj za nás!

Pod pojmom sväté ostatky a relikvie svätých rozumieme ostatky tiel svätcov, ako aj tie predmety, ktoré užívali svätci počas svojho života alebo boli s nimi v akomkoľvek spojení (odev, či mučenícky nástroj).

Cirkev nezaviedla uctievanie ostatkov, či relikvií nejakým direktívnym nariadením, ale túto zaviedol sám ľud. Cirkev túto aktivitu veriacich pripustila. Veriaci sa touto úctou povzbudzovali, v svojich srdciach udržiavali spomienku na svätca, na jeho čnosti a takto vyjadrovali navonok vedomie kresťanskej jednoty.

Svätci boli uctievaní ako ľudia, ktorí mali telo a ducha. Telo, ktoré v živote bolo v najtesnejšej spojitosti s duchom svätcov, nemôže byť ľahostajné k tomu, kto uctieva jeho ducha. Rovnako tak aj predmety, ktoré boli v blízkosti svätcov, pripomínajú veriacemu človeku samotného svätca a sám cíti potrebu oživenia spomienky na svätca.

Uctievanie svätých ostatkov a relikvií svätých je teda považované za akt zbožnej úcty. Keď prenasledovanie prestalo, nad hrobmi mučeníkov boli vybudované chrámy, ktoré niesli názov týchto mučeníkov. Zbožný zvyk stavať chrámy nad hrobmi mučeníkov nadobudol takú dôstojnosť, že kedykoľvek po prenasledovaní boli stavané chrámy, nesmeli byť skôr posvätené, dokiaľ by sa ostatky svätých nenachádzali pod prestolom.

Ostatky svätých a relikvií svätých sa vystavujú k verejnému uctievaniu. Uctievanie svätých takýmto spôsobom sa vždy vzťahuje na Boha, ktorý je obdivuhodný vo svojich svätých.

„**Až tento pápež splní úlohu, ktorú mu zveril Ježiš a Ja zostúpim z neba, aby som prijala jeho obeť, všetci budete zahalení hustou temnotou odpadu, ktorý sa vtedy stane všeobecným. Verný zostane len malý zvyšok, ktorý v týchto rokoch prijal moje pozvanie a nechal sa uzavrieť do bezpečného útočiska môjho Nepoškvrneného Srdca. A bude to tento malý verný zvyšok, Mnou pripravený a sformovaný, ktorý bude mať za úlohu prijať Krista, ktorý sa vráti k vám v sláve, a začať tak novú éru, ktorá vás očakáva.**“

Michal Hargaš
(Spracoval CSILic. Jozef Spišák)